

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2020. Karácsony hava

Ünnepi menetrend

- **December 21-23:** BŰNBÁNATI SOROZAT 18.30-tól. Hely: www.rpovaros.hu
- **December 24-én** (csütörtökön) 16.00 órakor, SZENTESTI SZABADTÉRI ÁHITATOT tartunk a templomkertben.
- **December 25-én** (pénteken) ÚRVACSORÁS ÜNNEPI ISTENTISZTELET lesz, 8.00 órára az 50 év felettieket, 10.00 órára az 50 év alattiakat várjuk.
- **December 26-án** (szombaton) ÚRVACSORÁS ÜNNEPI ISTENTISZTELET lesz, 8.00 órára az 50 év felettieket, 10.00 órára az 50 év alattiakat várjuk. Ezen a napon a 10.00 órás istentisztelettel egyidejűleg, SZABADTÉRI GYERMEK-ISTENTISZTELETET is tartunk.

Kérjük a gyülekezeti alkalmainkat rendszeresen látogató Testvéreket, hogy amennyiben tehetik, a második napi ünnepi istentiszteletekre érkezzenek.

- **December 27-én** az újranyitás utáni vasárnapi rendet követjük, azaz 8.30-kor az 50 év felettieket, 10.00 órakor az 50 év alattiakat várjuk. Ezen a napon NEM tartunk jelenléti GYERMEK-ISTENTISZTELETET.
- **December 31-én** (csütörtökön) 17.00 órakor ÓÉVI HÁLAADÓ ISTENTISZTELET lesz.
- **2021. január 1-jén** (pénteken) 10.00 órakor ÚJÉVI SEGEDELEMKÉRŐ ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELETET tartunk.
- **Január 3-án** az újranyitás utáni vasárnapi rendet követjük, azaz 8.30-kor az 50 év felettieket, 10.00 órakor az 50 év alattiakat várjuk. Ezen a napon NEM tartunk jelenléti GYERMEK-ISTENTISZTELETET.

Felhívjuk a gyülekezeti tagok figyelmét, hogy

- imádságos tudatossággal figyeljünk gyülekezetünk egységére.
- ha magukon vagy környezetükben a koronavírus tüneteit észlelik, ne látogassák alkalmainkat;
- az istentiszteletekre **hozzanak saját énekeskönyvet**;
- az úrvacsora sákramentumánál mindenki kis kehelyből veheti a bort;
- a perselybe szánt és az egyéb adományait, jelen helyzetben banki átutalással is tudják intézni: Budapest Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség 10700457-43146002-51100005 CIB Bank;
- gyülekezeti ügyeik intézésénél használják a 06306261836 valamint a 06306908434 telefonszámokat, illetve a rakospalotaovaros@gmail.com email címet;
- az igei alkalmakat továbbra is követhetik a www.rpovaros.hu oldalon, a videók mappában az ighirdetések között.

Fokozott szabálykövetést, felelősségteljes együttműködést várunk mindenkitől!

„Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott.” (Lk 2,15)

Az első karácsony pásztorai sötétségben és félelemben képesek hallgatni az angyal üzenetére és a mennyei seregek bizonyágtételére. Azok az egyszerű emberek csodát láttak és hallottak arról, hogy a dicsőséges Isten megváltoztatja a világot, amelyben soha nem tapasztalt béke és jóakaró boldogít minden embert. Krisztus megszületett, azaz megjelent Isten üdvözítő kegyelme. (Tit 2,11) Irgalommal nyit új utat nemzete elé, nem emberi érdemek miatt, hanem megújító Szentleke által.

Az Ószövetség prófétái az elhatalmasodó romlás között elhallgatnak. Zakariás – Keresztelő János apja – fogalmazza meg a teljesen új világról szóló vágyat. „...Meglátogat minket a felkelő nap a magasságból, hogy világítsa azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a béke útjára igazítsa.” (Lk 1,78-79) Történelmünk során kerültek őseink hasonló mélységbe, felsorolhatatlanul sokan fordultak könyörgőn az ég felé irgalmat remélve. Nem rejthetjük el magunkat napjaink drámai küzdelmében, amely hasonló Pál apostol hajótörési élményéhez. „Mivel pedig sem a nap, sem a csillagok nem látszottak több napon át, és erős vihar tombolt, végül elveszett megmenekülésünk minden reménye.” (ApCsel 27,20) Az életveszélyes halálvölgyeken, ahol a magány, a sötétség, a tehetetlenség rémítő elemei között vergődünk, érdemes az első karácsony pásztorainak példáját követnünk. Csapdák, szakadékok, ellenséges erők között hallgatnunk kell a mennyei hangokra, értenünk kell Teremtőnk szavát, követnünk Krisztus nyomát, keresni a Szentlélek közösségét. Kegyelemből támogatott önvédelem ez saját bűneinkkel és az ellenünk vétkezőkkel szemben.

Az angyal és a mennyei sereg távozása nem keserítette el a pásztorokat, nem merültek el önsajnáló búskomorságba. Nem rágalmazták Istent a rövidke látogatás miatt, és nem vádolták azzal, hogy keveset adott a jóból! Tudták, hogy ezek után rajtuk a sor. Egyikük kimondta a félelem, a lemondás, az önfeladás ellenszereként felfogható felszólító mondatot: „Menjünk el Betlehemig...” Ne tétlenkedjünk, ne sajnálkozzunk, ne panaszkodjunk, menjünk és nézzünk!

Ma, a világban tapasztalható keresztyénüldözés idején vegyünk részt – akár személyesen, akár az online közvetítéseken keresztül – saját gyülekezetünk istentiszteletén. Azt nézzük, ami történt. A pásztorok ezt úgy említik, hogy a valóra váltott szót, az igazi ígéretet akarják közlelni meg tapasztalni. Ami „történt”, azt János így fogalmazza meg: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.” (Jn 1,14)

A pásztorok az első karácsonykor felismerik és el is mondják, hogy mindent Urunk cselekedett, ezért nem lehet bizonytalanul, vagy felelőtlenül fogadnunk az örömezenetet. Legyünk a régi pásztorok új utódai, hogy hiteles evangéliumközvetítéssel, közösségépítéssel és a Lélek erővel szolgáló alázattal tegyük a karácsonyhoz hasonlóvá a hétköznapjainkat is. Áldott karácsonya legyen mindannyiunknak!

A Generális Konvent elnöksége

Túrmezei Erzsébet: Gyertya

Kis karácsonygyertya. Szép fehér. Felül törött. Talán semmit se ér.
A belén észrevenni már, hogy égett. S én mégse dobom el, mint semmiséget.
Nézem, elémbe állítom, Majd a kezembe' forgatom.
A cirádáit, ferdeségét, törött voltát, sok betegségét
mind tudom már, mind ismerem.

Igénytelen, értéktelen.
Szépsége, ékessége, ára nincs semmi. Mégse dobom el.
Félreteszem karácsonyfára.
Majd a lángjába néz szemem, s nem lesz nekem
igénytelen, értéktelen.
Sok betegsége, ferdesége, törött volta nem semmiség-e,
ha ott lobog az ágon, s vezérlöm, világom,
útmutató fény Betlehem felé?
Tekintetem sugarát issza, lelkem száll századokon vissza:
a nagy csodát csodálja újra és megremeg belé.

Magában semmi. Félredobnám.
De ha zöld fenyőről ragyog rám, a szívem fölviszi az égig,
az eget meg lehozza hozzám.
Kezembe' forgatom, nézegetem, s valami egyre azt súgja nekem,
hogy ez a kis gyertya az életem.
Görbe, törött, beteg.
Valami, amit senki nem keres, mert észrevenni nem is érdemes.
Végigélni se volna érdemes, ha nem lenne karácsony...
ha ki nem gyúlhatnék sokadmagával karácsonyesti csodálatos fákon...
ha Betlehem felé utat mutatva, nem ragyoghatna, nem világolhatna,
végigélni se volna érdemes.

De van karácsony, s én úgy szeretem kis gyertyaéletem.
Ameddig karácsonyra vártam, értelmét, célját soká nem találtam.
Míg egy szép angyalénekes, halk estén Betlehembe értem,
s fel nem ujjongtam: „Most már értem,
Most már tudom, miért is élek ezen a nagy sötét világon:
hogy világítson kicsi gyertyalángom előre, Betlehem felé
és megváltatlan, Megváltóra váró,
sok emberszív dobbanjon meg belé.”

Kis karácsonygyertya. Szép fehér. Felül törött. Talán semmit se ér.
De ha zöld fenyőről ragyog rád, a szíved felviszi az égig,
az eget meg lehozza hozzád.

Az ideai adventben az alábbi kérdések segítettek sokunkat abban, hogy átgondoljuk várakozásunk, ünnepre való készülődésünk valódi tartalmát. Kérjük, fogadják szeretettel az őszinte, tiszta vallomásokat, a legegyszerűbbtől az igazán magasztosig.

Milyen találkozásokat, szembesüléseket, titkok feltárulását sejteti az ideai, a többitől jelentősen eltérő advent?

Bízunk magunkat Istenre és ne aggódalmaskodjunk.

Feltáru-e először, vagy sokadszorra a Nagy Titok? Miért lett Isten emberré...? Számomra miért?

Hogy megmutassa az embereknek, hogy lehet bűn nélkül élni.

Sz. N.

Csak igaz hittel

Advent első vasárnapján néztem meg az egyik televíziós csatornán a „Superbook” című mesesorozat egyik epizódját. Az általam látott rész egy bibliai történetet dolgozott fel, amely Naámánról szólt. Az ószövetségi történet szerint Naámán a szíriai király seregének fővezére volt, aki bélpoklosságtól (leprától) szenvedett. A házában szolgált egy Izraelből való cselédlány, aki javasolta neki, hogy keresse fel a Samáriában élő Elizeus prófétát, aki Isten segítségével kigyógyíthatja őt a bélpoklosságából. Naámán engedélyt kérve királyától felkereste Elizeus prófétát, aki csak követe által üzentte meg a fővezérnek, hogy fürödjön meg hétszer a Jordán folyó vizében, és elmúlik a betegsége. Naámán megharagudott, hogy Elizeus nem személyesen beszélt vele, és vonakodott megfogadni a kapott tanácsot, de szolgálai tanácsára végül megcselekedte az Istentől származó próféta útmutatást. Végül az Úr meggyógyította Naámánt, aki megvilágosodott, felismerte az Isten hatalmát és szabadító erejét. „*Nincsen az egész földön Isten, csak Izraelben!*” – mondta boldogan Elizeusnak a gyógyult szíriai fővezér. (Királyok II. 5. rész 15. vers).

Az epizód megtekintését követően önkéntelenül párhuzamot vontam a látott történet, és a jelenlegi embert próbáló helyzetünk között. Akkor Naámán hasonlóan csalódott és elkeseredett volt betegsége és gyógyíthatatlan állapota miatt, mint mi vagyunk sokan most a Covid helyzet és hatásai következtében. De akkor és most is van kiút a kilátástalannak tűnő helyzetből, és a reménytelennek tűnő állapotból! Isten Elizeus prófétán keresztül szólt és megmutatta a reményt és a gyógyulás útját. Az Úr most is szól hozzánk a Biblián és az ige hirdetésekén keresztül. Megvigasztal bennünket, és ezzel kiutat mutat nekünk a csalódottságból. Nemcsak Naámán, de mi is vonakodunk megtenni az egyértelmű isteni tanácsokat és előírásokat, de nincs más lehetőségünk, mint megcselekedni azokat, ha testben és lélekben egyaránt gyógyulni akarunk.

Higgyük és fogadjuk el, hogy csak az Istenbe vetett igaz hit által jön el a szabadulás és a megváltás, még ebből a szomorú és lelkeket elkeserítő helyzetből is.

Most és mindenkor bízunk a megmentő Isten gondoskodó kegyelmében, Jézus Krisztus által.

Ez adjon mindnyájunknak erőt és vigaszt ebben a valóban különleges adventi időszakban, és a közelgő karácsonyi ünnepekben is.

K.T.

Csodák ideje

Ez az adventi időszak számomra különleges. Istentől kaptam személyre szabott feladatokat, hozzá segítőket és erőt. Ebben a sok szempontból terhelt időszakban elfogadtam azt, amin nem tudok változtatni, azonban amin tudtam, azon változtattam és Isten segedelmével sikerült! Az elmúlt két hónapban segítségére lehettem idős Édesanyámnak ingatlan eladás és vétel, költözködés és lakásfelújítás kapcsán. Megtapasztalhattam a nehézségek gyötrelmei közt felcsillanó isteni csodák erejét nap, mint nap. Döbbenetes számomra és oly jó, megnyugtató, hogy minden értem van, amikor valamit nehézségnek érzékelek és végül csodává alakul át.

Karácsony a csodák ideje és Isten eljött hozzám sokféleképpen, volt ingatlanközvetítő, vevő, eladó, szomszéd, ügyvéd, közjegyző, költöztető, lakatos, festő, villanyszerelő, burkoló és sok-sok szakember, kereskedő vagy éppen egy kislány, fantasztikus érzés mindenkiben meglátni az isteni minőséget. A természeti csodák is körbeöleltek, egy fa a munkahelyemen, ami megtámasztott, megnyugtatót, amikor sokkoló hírt kaptam, a cicám, akit megölelgethettem és mosolyt csalt az arcomra a huncutságaival a legfáradtabb pillanatokban is. Amit megtapasztaltam az elmúlt két hónapban, az túlmutat az emberi minőségen. Amikor már sírni sem volt erőm a fáradtságtól és mozdulni sem bírtam estére, annyi erőm maradt, hogy elrebejtem "köszönöm", reggelre isteni csoda folytán megújultam és kaptam arra a napra is elegendő erőt és bölcsességet. Hittem, kértem, megkaptam és megköszöntem, mosolyogtam a legnehezebb időkben is, mert tudtam, hogy minden így van jól, pont így kellett történnie, még ha én másképp is szeretném. Isten vigyáz rám, szeret engem, tudja, mire van szükségem és terelget, én meg kiürítettem az elmém, teljesen Rá bízam magam és vezetett a Szentlélek.

Nagyon hiányzik a gyülekezet, a kórus, a közös alkalmak, azonban annak örülök, hogy van online istentisztelet, telefonálás, nekem jutott sok személyes találkozás is a lakásfelújítás kapcsán. A nehéz időkben mindig eszembe jut egy szó, amit a szívemnek nagyon kedves asszonykától ajándékba kaptam: "elmúlik". Ez azonban igaz a jó dolgokra is, így mindent igyekszem megélni akkor és ott! Sok betegség és szomorúság is történt körülöttem, sokan rákérdeztek, akik beleláttak az életembe, hogy bírom és elmondhattam, hogy Isten segedelmével, isteni csodák erejével. Az egyik feladatom véget ért december 13-án, Luca napján, amikor Édesanyám hazajöhetett a teljesen felújított, szépséges otthonába, szívet melengető, boldogságos, meghitt, imádságos órák voltak ezek.

Az ideai adventi időszaktól napi csodákat, tapasztalatokat kaptam hit által, az emberek elé élhetem a krisztusi szeretetet, ez is gyönyörű ajándék számomra. Oly sok mindent kell még tanulnom, a biblia szövegezése, értelmezése számomra sokszor oly nehéz, vannak bizonytalanságok, azonban az érzés biztos, szeretet és hála lengi be életem, ez vezérel. A mindennapjaimban érzem Isten szeretetét, amivel megajándékoz, körbeölel, így szerette egykor a világot és most engem is így, ahogy vagyok. Hála és köszönet érte! Teszem a dolgom tovább és a krisztusi szeretetet ragyogtatom, ahogy Ti is teszitek drága Testvéreim nap, mint nap, mert valakinek Ti vagytok aznapra az ajándék! Áldott Karácsonyt kívánok szeretettel! V.T.V. ☺

Áldás Békességet!

Isten kegyelméből tíz évvel ezelőtt helyreállt a kapcsolatom Istennel egy cursillón (lelki hétvége), azóta hiszem és vallom, tapasztalom és élem, hogy "*nem beszédben, hanem erőben áll az Isten országa.*"

Ajándékként élem meg, hogy a cursillóról hazatérve a református bibliaolvasó kalauz szerint akkor is és most is a Jób könyvét olvastuk/olvassuk! Azért is nagyon kedves a szívemnek Jób könyve, mert Isten e könyvből adott választ egy akkori kérdésemre, mi az Isten szerinti bölcsesség? Az Ő válasza: "*Az embernek pedig azt mondta: Íme, az Úr félelme a bölcsesség, és a gonosztól való eltávolodás az értelem.*" (Jób 28) Nagyon szeretem azóta is az Ószövetséget olvasni, mert a világot teremtő hatalmas, szent, változhatatlan Istent ismerhetem meg belőle.

A koronavírustól mindeddig megóvott bennünket az Úr, de ha nem tenné is, bízunk benne, hogy az életünk előtte van, lát, hall minket a Mennyben és semmi nem történik velünk, ami ne az Ő akarata szerint lenne. Amikor márciusban próbált bekúszni a gondolataimba a félelem, emlékeztettem magam a fentiekre!! „*Mert Ő (Isten) szemmel tartja az ember útját, és látja minden lépését.*” (Jób 34:21)

Sok szempontból más az idei készülődés a korábbiakhoz képest. Pozitívum az, hogy Isten megajándékozott minket egy negyedik gyermekkel, aki örömteli változást hozott a családi közösségünkbe! Negatívum az, hogy a vírus miatt egyik napról a másikra megváltozott és hiányzik sok minden: a templom, a személyes istentiszteleti alkalmak, a női bibliaóra, a gyülekezeti tagokkal való személyes találkozások, a koszorú és ajándék készítés sok-sok hiány... De vajon a hiányainkon keresztül milyen változásokat tud munkálni az Úr az életünkben?

Két évvel ezelőtt megkérdeztem Istent, hogy milyen a szerinte kedves várakozás? Nem sokall később jött a válasz: a szolgálattal teli! Pedig én mindig áhítattal teli, csendes, passzív várakozásnak képzeltem... ☺ Idén a gyerekekkel esténként áhítatot tartunk és egy ládikából húzunk adventi elmélkedéseket, amelyek mindegyike egy egy kérdést is tartalmaz, amelyre igyekszünk válaszolni és ezt követően közösen imádkozunk.

Idén az én várakozásomban a hangsúly – hála érte, hogy itthon lehetek – a belső készülődésen van. Imádkozom érte, hogy Isten engedje, hogy a gyermekeink, szeretteink, gyülekezeti tagjaink szívében szülessen meg a Megváltó, mert akkor valódi szeretet, öröm, békesség költözik a lelkünkbe, ezáltal az otthonunkba, gyülekezetünkbe, munkahelyünkre! Kívánom mindannyiunknak a mi adventünk ilyen legyen: „*Jöjj, Uram Jézus!*” (Jel 22,20). K. Cs.

A várakozás és a készülődés bennem van, de kevesebbet találkozhatok a családom egy részével és ez hiányzik. A Megváltó születése által nincs bennem semmi félelem a járvány miatt. Tudom, hogy bármi történjék is, az mind a javamra válik, az én Megváltóm él. A hitem erősebb lett, nem vagyok egyedül a bajban sem. Jézus azért jött a földre, hogy mintát adjon, hogyan éljünk szeretetben, békességben, hogyan viseljük el a megpróbáltatásokat is. Áldott Ünnepeket kívánok, szeretettel: Irén néni

Barátom

Sajnos nekem eddig nem volt semmi jó. Félő, hogy legjobb barátom elveszítem, olyasm miatt, aminek semmi köze a barátsághoz. Legalábbis ezt ő mondta, mikor beszéltünk erről. Attól tartok legjobb barátom olyasmi áldozatává lehet, ami rabul ejthette. Olyanok akarják uralni őt, akik gyűlölködnek, Isten akarata, törvényei, parancsolatai ellen vannak. Ő pedig – mert én választáskor a biztonságra, a haza védelmére szavaztam – fogta és letiltott. Tettem, és fogom is tenni ezt azért, mert Isten erre szólított fel. Én pedig Isten tanításait, parancsolatait, törvényeit igyekszem betartani.

Imádkozom Istenhez, hogy bocsásson meg neki. Valószínűleg el akarják téríteni Tőle. Ezért kérem Istent, mentse meg a barátom ettől, fogadja vissza a barátom. Ő jó ember, és ő is hisz, bízik Istenben, de vasárnap valami történt, magam sem értem miért. Remélem, imám meghallgatja Isten, és visszajön, nem dobja el a barátságot. Mert soha egyetlen vita sem volt semmiről.

Mindig mindent megbeszéltünk. Anya után a legjobb barátom, akivel, mindent megtudtam beszélni. Azonkívül okít, segít, támogat, véd. Igazi jó barát, amiért hálás vagyok neki. Nem szeretném, ha a világ gondolkozása végett tönkremenne a barátság. Számítok Isten segítségére, hogy a barátom visszatérjen Őhozzá, és persze hozzám, mint barátom. Előre is köszönöm. Dicsőség Istennek. Jézus Urunk nevében mindörökké. Ámen.

T.A.

Jól készülni

Advent második hetét éljük. Köznapi nyelven a „szeretet ünnepére” készülünk. Valóban? Szerintem inkább az Úr Krisztus születésnapja ünneplésére. Számomra azért lett Isten emberré, hogy megélhessem 2Móz 3,14 igazságát: "**VAGYOK**". Ezt mondja ott Isten, itt és most pedig Jézus győz meg engem efelől.

Hogyan is lehet jól készülni?

Lám, az egyik lehetőség: Jakab apostol levelét olvastam nemrég. Az 5. fejezet 8. és 9. verse adventi Igének is megfelelő: „*Legyetek ti is béketűrők, és erősítétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövetele közel van.*” (Károli ford.) A 9. v. egyenesen az igaz Bíró érkezéséről, jelenlétéről beszél! Erre tekintve kéri a szent apostol, hogy mindenki legyen elfogadó szeretettől áthatva: idézem – több fordítási megoldást mutatva be.

Káldi-Neovulgáta:

„*Ne panaszkodjatok, testvérek, egymás ellen, hogy meg ne ítéljenek benneteket! Íme, a bíró az ajtó előtt áll!*”

Szent István Társulati Biblia:

„*Testvérek, ne panaszkodjatok egymásra, nehogy ítéletet vonjatok magatokra. Nézzétek, a bíró már az ajtóban van.*”

Simon Tamás László ford.:

„*Ne panaszkodjatok egymásra, testvérek, nehogy ítéletet vonjatok magatokra! Íme, a bíró az ajtó előtt áll.*”

Békés – Dalos: Újszövetségi Szentírás:

„*Ne zúgolódjatok egymás ellen, testvéreim, hogy el ne ítéljenek. A bíró már az ajtóban áll!*”

Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája:

„*Ne panaszkodjatok, testvéreim, egymásra, hogy el ne ítéltessetek! Íme, a bíró az ajtó előtt áll.*”

Károli Gáspár revideált:

„*Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek: ímé a Bíró az ajtó előtt áll.*” (Szórol-szóra ugyanígy Kecskeméthy István.)

* Az apostolok köpenye alól „kibújt” nemzedék hasonló szellemben tanított: Senkinek ne legyen semmi kifogása felebarátja ellen körötökben. Ne szolgáltatassatok alkalmat a pogányoknak, nehogy néhány esztelen miatt az Istenben levő többséget káromolják. (Ignatius = Szt. Ignác levele a trallésziiekhez, VIII. 2.)

* Érdekesnek találom, hogy az Újszövetség eredeti görög szövegében az ajtó szó többes számban áll! Ezt úgy értelmezhetjük, hogy az én privát „jóember” ajtóim előtt is! Tehát nem a szomszédék ajtaja, még nem is a távolságot tartó rokonaim ajtaja, vagy a lehetetlen felettesem előtt, hanem nálam is megjelenik Jézus. És kihúzza alólam a bírói széket...

* A Wiki-ben olvassuk Ignatiusról: Ignác püspököt, akit Theophorosznak, azaz istenhordozónak is neveztek, joggal számláljuk az apostoli atyák közé. Nem csupán azért, mert még személyesen ismerhetett több apostolt is, hanem mert kiemelkedik azok közül, akik az apostolok után következő nemzedékben folytatták az Egyház alapjainak építését. Ignác nemcsak oszlop volt az épülő Egyházban, hanem levelei által századokon át, egész a mai időkig megvilágosítja a hívők szívét. Igaz, mindössze hét levele maradt ránk, de ez a csekélynek látszó örökség cáfolhatatlanul bizonyítja Krisztus követése útjának járható voltát.

Egybe róttam 2020 adventje közepette. Sok szeretettel:

B.B.

Beleírta magát...

Az én adventi történetem, nem az enyém, legfeljebb annyiban, hogy nekem is meghatározó élmény volt hallani, és segített megérteni, a bőrömon érezni Isten nagy tervét. Szerintem gyönyörű szemléltetés, még ma is rendszeresen eszembe jut.

Isten, aki az univerzumot alkotta és mindent, ami benne van, valahogy úgy viszonyul hozzánk, mint ahogy az író a regényéhez, karaktereihez, amit írt. Ahogy például Shakespeare Hamlethez viszonyul. Hamlet semmit sem tudhat meg Shakespeare-ről azzal, hogy lemegy a színpad mögé, vagy kitekint a nézőterre. Az egyetlen módja, hogy Hamlet valaha is megismerje Shakespeare-t, ha Shakespeare információkat ír magáról a darabba.

Dorothy Sayers az egyik első nő, aki Oxfordban végzett, életében íróként detektívregényeket írt. A „The Lord Peter Wimsey történetek” egy remek regénysorozata. Főszereplője, Lord Peter egy arisztokratikus nyomozó, egyedülálló és magányos. A sorozat közepén Harriet Vane, egy különleges karakter lép színre a történetekben. Érdekes módon Harriet Oxfordban tanult, (nők közül az elsők között.)

és ő is detektívregény író. Peter és ő egymásba szeretnek, összeházasodnak, és további rejtélyeket oldanak meg együtt.

Mi folyik itt? Dorothy Sayers belenézett az általa létrehozott világba – és az általa létrehozott karakterbe –, látta fájdalmát, látta magányát, beleszeretett és beleírta magát a történetbe, hogy megmentse.

Ez az adventi csoda emberi mértékre kicsinyített mása. Isten, ugyanezt tette velünk. Isten belenézett a világunkba – az általa készített világba –, és látta, hogy önpusztító módon élünk. Fájdalommal töltötte el a szívét. Szeretett minket. Látta, hogy küzdünk, hogy meg akarunk szabadulni a magunk készítése csapdából és a nyomorúságból, de hiába, csak egyre mélyebbre és mélyebbre süllyedünk.

Ő is beleírta magát a történetbe. Áttörte a számunkra áttörhetetlen falat, és Jézus Krisztus személyében megérkezett a földre. Testet öltött, védtelen csecsemőként egy jászolba született, azért, hogy kitaszítottként éljen – „*A rókáknak vagyon barlangjok és az égi madaraknak fészük; de az ember Fiának nincs hová fejét lehajtani.*” (Máté 8:20) – és hogy végül meghaljon értünk egy kereszten, elhozva a szabadulást. J.G.

Aprócskát...

December 5-én estefelé járt már az idő, mikor belépett a boltba egy hölgy és mikulászsomagot keresett. Idegesen válogatott a már előre elkészítettek közül, de persze egyik sem felelt meg neki. Felajánlottam – mint aznap már sokadszor –, hogy van üres zacskóknk és azt teszünk bele, amit akar. Türelmetlenül kezdte el válogatni a beleválókat.

Ekkor állt meg a háta mögött egy koldus. Siránkozva ismételte, hogy nagyon éhes, adjunk valamit enni neki. Nem evett már régóta, és kéri a hölgyet, hogy valami aprócskát, ha visszakap, abból adjon neki, hogy venni tudjon ennivalót. Én rápillantottam a nőre, ő szigorúan nézett rám, hogy: csináljam már a csomagját, mert siet!

Összeszorított foggal lázasan gondolkodtam: becsomagolom, kiszámolom, összekötözöm, nő fizet, elmegy és én tudok foglalkozni a Koldussal. Mire végeztem, a Koldus – még mindig esdekelve és könyörögve –, de már az ajtóban volt. A nő ekkor hátrafordult és szembe találta magát a Koldussal. Visszafordult, lekapott a pultról egy tálca pogácsát és neki adta. Ő hálálkodva, az Úr áldását kérte a nő jóságáért. A hölgy letette az "aprócskát" és elment.

Aznap reggel 41 db bejglit kaptunk, amiből estére egyetlen egy maradt. Felkaptam azt az utolsót és szaladtam ki vele, hogy odaadjam a Koldusnak. Sehol nem volt. Megszégyenülten járkáltam fel-alá a teljesen üres és sötét utcán, de egy lelket sem lehetett látni.

Egész éjjel a Koldus hangja csengett a fülemben: "csak egy kis aprócskát, hogy enni tudjak."

És én NEM adtam neki semmit. "...pedig tudtotokon kívül, koldusruhában angyalokat vendégteték meg".

Nekem ez az adventem: VÁROM, hogy VISSZAJÖJJÖN, hogy oda tudjam adni neki, a karácsonyi bejgljét...

Sz.B.J.

Adventi gondolatok

„Hú annyi gondolat, érzés kavarog bennem!” – mondtam én egy beszélgetésben. „De jó lenne, ha leírnád!” – mondta rá lelkipásztor asszonyunk. Íme hát! Milyen érzések? Mi az, ami a mostani adventről eszembe jut, úgy őszintén: Feszültséggel teli.

Mert milyenek voltak az eddigiek, régiek? Fejemben, lelkemben kavarog egy ének szövege, dallama: *„Mindig újra vártam valami nagyon fontosat...”* Feszültséggel teli a vírusos helyzet miatt kialakult állapotoktól. Igyekszem szabályosan, felelősségteljesen hozzáállni, már első perctől kezdve. Ám sok embertársamon, sőt közeli családtagomon nem ezt látom, hallom, olvasom, és ez kihoz a béketűrésemből. Zavar, bosszant, indulatba hoz! Miért nem értik meg, hogy?!

Aztán az adventi imafonal, vagy Lukács evangéliumának olvasásán keresztül helyreigazít, lecsendesít az Isten. Hiszen Advent van! Elsősorban és első helyen. Isten ma is, most is készíti Ajándékát.

Míg e sorokat írom, gyógyul a lelkem. Újra és sokadszorra érezteti velem a Szentlélek: Megajándékozott ember vagy Toldi Csaba! Így van! Már születésem óta! Ám mióta sok családi történetet ismerek, már tudom sokkal régebb óta készítette az Úr a sorsomat. Ehhez a gyülekezethez, ebbe a családba, ilyen barátokhoz, testvérekhez vezetett, rendelt. Készülök az ünnepre, a régi-új csodára, találkozásra. Nem kérek ajándékot, mert már van! Mindenem megvan. Igyekszem sok igehirdetést, bibliaórát hallgatni, nézni mosogatás, főzés közben is. Mennyi áldott igehirdető! Hitelesek, őszinték, Krisztus-hordozó emberek.

Amit mégis csak kérek Istentől (ajándékként) lehessen én is ilyen örömondó, békekövet! Megértve, megragadva hittel, hogy a Karácsonykor megszületett gyermek nem Jézuska, nem egy örökre jászolban maradó kisbaba, hanem az én Megváltóm is! Aki, *„kinötte a jászolbölcsőt és ránött a keresztfára...”* (Gyökössy Endre) *„...de megértettem, hogy Jézus az igazi ajándék nekem.”* – az ének így folytatódik.

Drága testvérek volna még sok gondolat, érzés, de ... *„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.”* (Jakab 1,17) Konfirmációi áldó igém összefoglal mindent. Istentől áldott karácsony ünnepet kívánok!

Testvéri szeretettel:

T. Cs.

Értékes idő

Olyan sok gondolat kavarog bennem napok óta, s mindig két szó az, ami visszatér: "értékes idő". Többféle szempontból is értékes az idő, hiszen nem tudjuk meddig tart – minden perc értékes! –, továbbá mi is az értékes idő számomra, számunkra?

Nekem minden pillanat értékes, amit értékesen töltünk el, illetve minden idő értékes, amit értékkel töltünk meg. Ki tudja értékkel megtölteni? Egyedül Jézus Krisztus, és ettől válik azzá. Számomra ez az advent igazi üzenete, minden idő értékes, amit Vele töltök/töltünk el, és minden értéktelen, ami Nélküle történik velünk.

A személyes történetem, egyedi, ami sok érzést munkál bennem. A történések sokasága. Kriszti leányom legjobb barátnőjének az édesanyja elment, koronavírus. A barátnője teljesen egyedül van, a szó legszorosabb értelmében nincs senkije, földi értelemben egyetlen egy rokona sem. Három éve halt meg a testvére is.

Ezzel a helyzettel új családtagot kaptunk, akit szerethetünk, akit családukba fogadtunk. Ránk bízta az Úr! Sokat tanulhattunk vele és általa, szerethetünk és értékelhetjük mindazt, amit mi kaptunk a Mindenhatótól eddig, s ezután.

Minden pillanat értékes. Értékelendő, az hogy vagyunk, élünk, családuk és szeretteink vannak, szerethetünk. Sokszor ez közhely sokaknak, de szerintem élő valóság, mert észre kell vennünk, hogy másoknak nincs semmi, ami nekünk van és oly természetes. Mi álmódozunk sok mindenről, sokat szeretnék, de rájövünk, hogy a legkevesebbnek is elégnek kellene lenni: a pillanatnak, mert az a legtöbb! Csak homályosan, ködösen látunk, olykor teljes vakságban élünk.

Értékes idő. Ez az adventi várakozás van a szívemben, a lelkemben. Értékes pillanatok együtt, szeretni másokat. Akiket megkaptam, átölelni. Összezsugorodva, nyitott szívvel és lélekkel, leborulva várni az Urat. Meghallani, megköszönni és hálát adni mindenért. Adni valamit, ami kedves lehet a számára, örömmel lenni, ha megbocsájt.

„Örüljete az Úrban, ismét mondom örüljete”. SDG!

M.T.

2020. advent

Kinek született meg Jézus Krisztus, a Megváltó?

- Pál apostol szerint mindenkinek. Először a zsidóknak, Isten kiválasztott népének, akiknek Ő a mózesi törvényeket adta, azután a nem zsidóknak is.
- Kálvin ezt az eleve elrendelés szerint kiválasztottakra szűkítette.
- Máté evangéliuma két csoportot említ, akiknek Jézus született.

Az első a képzettség nélküli, embereké, a pásztoroké. Őket az egyszerű istenhit és a tisztességes élet jellemezte. Az angyal hívására azonnal elindultak a csecsemő Jézus megismerésére. Ma is sokunkra jellemző a hit és az abból következő életmód, a keresztyén dogmatika részleteinek ismerete nélkül. Elfogadjuk Urunknak Jézus Krisztust és az Ő alapvető tanítását, Isten és az emberek szeretetét, akár további teológiai ismeretek nélkül.

A másik csoport a napkeleti bölcsek, akik az igazság keresése útján jutottak el a betlehemi jászolig. Számukra a betlehemi csillag értelmének felismerése nem a zsidók egyistenhitének részletes ismeretéből eredt, hanem saját „tudományos” felismerésükből következett. Ma is sokunkra jellemző, hogy az igazság és Isten keresésének igényéből kiindulva jutunk el a keresztyén hit elfogadásáig. Meggyőződésből választjuk a keresztyén hitet más vallásokkal és ideológiákkal szemben.

Nem térhetünk ki a kérdés másik felének tárgyalása elől sem, kinek nincs részesedése Jézus születésében?

Ilyenek a Heródesek, akik számára a saját nagyságuk, hatalmuk, vagyonuk fontosabb, mint az istenhit. Heródesnek látszólag vallásos célja volt a jeruzsálemi

nagytemplom újjáépítésével. Valójában a zsidó nép feletti hatalmát akarta így megszilárdítani. Jézusban csak hatalmának vetélytársát látta, és ezt a fenyegetést ártatlan gyermekek legyilkolásával akarta megoldani. Világtörténelmünkre azóta is jellemző azon hatalmasságok sora, akik az istenhitet, a keresztyén vallást kihasználják uralmuk biztosítására. Gyakran szembetűnő, hogy saját keresztyénségük hangsúlyozása mennyire ellentmondásban van az alapvető keresztyén értékrenddel össze nem egyeztethető, embertelen politikájukkal. Az egyház anyagi támogatása számukra csak a politikai játszma része.

Nincs részesedésük Jézusban a zsidó főpapoknak, akik az Isten és az emberek közti közvetítő szerepükből eredő hatalmukat és a gazdagodás kiváltságát féltették tőle. Ez a hatalomféltés is végigkísérte a keresztyénség történelmét, bár jelentősége a reformáció, majd az állam és egyház különválása óta csökkent.

Az írástudók a Jézus korára rendkívül összetetté váló zsidó vallási tanok és szabályok ismeretében és betartásában jeleskedtek. Jézussal azért kerültek ellentétbe, mert a vallás formális betartását fontosabbnak tartották, mint annak lényegét, az Isten és ember szeretetét. Sajnos ez a vallásos túlbuzgóság is sokunkra és sok felekezetre, gyülekezetre jellemző. A dogmák részletes ismeretét és a liturgia szabályait fontosabbnak tartjuk, mint magát az istenhitet. Gyakran ítélkezünk mások felett, hogy azok nem tartják be a „szabályokat”, miközben mi elfelejtkezünk a szeretet törvényéről.

És mi hol állunk?

Jézus akkor született meg számunkra is, ha tanításait Isten és az embertársaink szeretetéről magunk is valljuk és gyakoroljuk. Ha Mennyei Atyánk Jézus által is hivatkozott akaratát elfogadjuk, és annak megfelelően élünk.

Ebben segít minket, ha gyakorló keresztyének vagyunk. Ha igéjéből, a Bibliából megismerjük Isten akaratát. Ha egymást a hitben segítő gyülekezet tagjai vagyunk. Ha imádságokkal, bűnbánatokkal, istentiszteletekkel és a szentségek vételével gyakoroljuk hitünket.

F.I.

Nehéz

Mit jelent az idej adventi időszak nekem?

Eddig minden évben amióta az eszemet tudom, és Isten közelében érezhetem magam, az ünnepi várakozást jelentette.

Most nem! Most csak fájdalmat, gyászt és bánatot hozott ez az időszak! Anyukám és testvérem is elgyengült, nekem kellett erősnek lennem, aki intézkedett, aki nem sírt. Nem tudtam elsiratni édesapámat!

Most, ahogy írom e sorokat, csak sírok, és sírok, nem tudom abbahagyni... Varga Böbitől kaptam egy sms-t, amely segített, hogy talpon maradjak és tudjam, hogy az Úr velem van. 115. Zsoltár 17-18. versét küldte el:

„Nem a meghaltak dicsérik az Urat, sem nem azok, akik alászállanak a csendességbe. De mi áldjuk az Urat mostantól fogva mindörökké. Dicséritek az Urat!” És dicsérem is énekkel, imádsággal, amikor csak tudom.

Tudom, hogy Istenem erőt ad és kegyelme által megnyugszunk majd! Ehhez idő kell, de a hála bennünk van. Hiszem, hogy édesapámmal is ott volt végig, és a nővérek mellett Ő is fogta a kezét!

Nekem ez a nagy titok. Ott van minden pillanatunkban, akár jó történik velünk, akár veszteség és rossz! Az adventi imafonal is rámutat, hogy Isten munkálkodik bennünk, néha lassan, aztán eredményesen: „*Hagyd az Úrra utadat, bizzál benne, mert ő munkálkodik: világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít. Légy csendben és várj az Úrra...*” Én most ezt teszem! Áldjon meg minket az Úr és kívánom, hogy érezzük jelenlétét minden nap!

Áldott békés karácsonyt kívánok mindenkinek! Szeretettel:

Sz. A.

Advent, amit nekem jelent

Különleges lehetőséget, s egyben, ha lassan is, de közeledő, várakozással teli örömet is jelent nekem az Advent. Már nemcsak a karácsony megünneplése az, ami izgatottsággal tölti be a lelkem, hanem az a felismerés is, hogy Jézus születése nekünk embereknek, Istentől mekkora nagy ajándék. Ezért van az, hogy mikor a csecsemő Jézust a napkeleti bölcsek meglátogatták földi ajándékot adtak ugyan Neki, de érezték, hogy itt most valami nagy dolog indult el. Az Isten által a lelkükbe helyezett alázatot fejezték ki az ajándékkal. Mi mostanra már csak az ajándékozást ünnepeljük. Valóban csak ennyit jelent? Isten kegyelme – a Szentlélek által gondoljuk végig –, hogy ha Jézus nem jött volna el közénk, s nem vállalta volna fel a bűneink miatt a kereszthalált, akkor valóban csak egy családi összejövetel, egy ajándékozási szokás, evés-ivás, a kereskedelemnek pedig egy nagy haszonnal járó dolog az Advent és a Karácsony is. Nekem hálaadást jelent, mindazért, hogy nap, mint nap Isten gondoskodik rólam, s a családomról, hogy ne aggodás legyen most az ünnepre való készülődés.

T.M.

"Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek" Tit 2,11

Az idei Advent számomra szorosán összefügg az egész év történéseivel. A világvilág kitörése kapcsán a kézzel épített templomok bezárattak, ám a lelki szigetek közelségét ez velem, még jobban megértette. Informatikusként a távrolól való kapcsolódás számomra napi gyakorlat, most pedig megértettem, hogy keresztyénként az ima voltaképp egy virtuális bizalmas hálózatot tud kiépíteni, a kereszt mindkét irányában. Függetlenül azért, mert most még nem színről színre látjuk URunkat, "csak" hit által, lélekben. Oldalirányban pedig azért, mert imádkozhatunk egymásért. Csodálatos tapasztalás volt az, hogy az egyházi újév alkalmából vettem a bátorságot, és felvettem a kapcsolatot azzal a számomra "óhazai" gyülekezettel, amelynek élő közvetítéseit tavasz óta követem.

Számomra, a távistentiszteletek olyan távlatokat nyitottak meg, amire nem is gondoltam volna. Fogalmam sem volt arról, hogy ennyi gyülekezetnek van virtuális elérhetősége. Munkarendem nem teszi lehetővé, hogy minden vasárnap eljussak kézzel épített templomba, istentiszteletre. A kitörés előtt "csak" hallgattam igehirdetéseket, most viszont a képernyőn keresztül is követhetem azokat.

Ez így maradandóbb, mert a tekintetemet nem tereli el más egyéb. Szóval, elindítom a közvetítést vagy visszajátszást és kiteszem a nagy képernyőre.

Az idei előkészítő sorozat azt tanította nekem, hogy az Adventre is lehet készülni. Most pedig a Szentlélek segítségével eljutottam oda, hogy minden nap meghallgatom egy igehirdetés visszajátszását. Fél évvel ezelőtt ez még nagyzolásnak tűnhetett volna, most azért imádkozom, hogy Isten tartsa meg bennem ezt a "jó szokást".

Sokszor jut eszembe a 172. dicséret kezdő sora: "*Szűkölködünk nagy mértékben/Segedelem nélkül.*" Aztán a kottát nézve döbbenek rá a hangnemre, és csak a harmadik lépés a második sor: "*Reménykedünk, Örök Isten/Te légy segítségül.*" A reménység nagyon törékeny dolog. Én abban reménykedem, hogy a hívő lelkek "virtuális, bizalomra épülő" hálózata Adventen innen és túl is megmarad. K-SZ. Zs.

Advent

Az idén lopva osont a kertek alatt. A megvénült November köhögősen, szélnedvesen ráncigálta a még megmaradt levéldíszzeit. Az emberek magukba zárkózva, kézfogás nélkül, gyanakvó szemmel méregetve a másikat, siettek az utcán. Várták a telet. Ilyenkor a falu amúgy is csendesebb a megszokottnál, de ez az alattomosan ránk törő járvány még inkább kivette a szót mindenki szájából.

Vártuk a napi friss híreket, kik, hol és hányan betegedtek meg, és hány családhoz költözött be a gyász, a kór okán. Szorongva vettem fel esténként a telefont, hogy érdeklődjem a szüleim felől. Egészségesek..., kegyelem.

Egy este elkészült az adventi koszorú, valódi akácfából, mert az erdő kéznnyújtásnyira. A feleségem szerint ügyes vagyok, az alapot én készítettem, a díszítése már az ő dolga. Kevés a cicoma, mint egy ács poharán. Így szoktuk. Csak a gyertyák hangsúlyosak. A várakozás gyertyái. Annyira jó lenne magasztos és felemelő dolgokról beszámolnom, de ez nem lenne igaz. Próbáljuk összeszedni magunkat az ünnepre.

November 23. Indul az Adventi sorozat. Szégyen, hogy még soha nem követtem napról napra végig a felkészítést. Nem a vágy hiányzott eddig sem, hanem az odaszánás. Az idő és a tér szakadéka mindig jó búvóhelyet adtak, az ó-emberem megmagyarázta, hogy miért nem, és ez a nem, logikus és elfogadható, mi több bocsánatos.

Az idén nincs tér, nincs idő. Nincs mellébeszélés. A nyomorúságban egy kis remény. Az első alkalom kapaszkodó reménykedő. A napok sorjáznak és én egyre inkább szorítom és ölelem magamhoz a felém kinyújtott kezét. A bizonytalan és szorongó bűnvallóból lassan reménykedő hálás lélekké változom, szorongásaim az úrvacsora sákramentumában feloldódnak, és már csak a hálát érzem.

Megszoktam, hogy többen érezzük, közösen érezzük. Állok a sorban, lassan araszolok az Úr Asztalához, mormolom a bűnvalló imát, s nézem a padban ülő testvéreimet. Látom az arcokon a megilletődöttséget, a befelé gondolást, a bűneink megvallását, az átfutó mosolyt az arcokon, amikor felismernek. Tizenkét éves korom óta, kisebb megszakításokkal ugyan, de rendszeresen bejárom ezt az utat, negyvenhat esztendeje. Mindig titokzatos és mindig ölelő. Sorra kerülök, veszem a kenyeret,

mondom az imát, veszem a bort és folytatom. Megtörtént a csoda. Csak így kijelentő módban. Mindig megtörténik, de mégsem megszokható. Felszabadultan, könnyű lélekkel ülök vissza a padba. Igyekszem bekapcsolódni az énekbe... legalább is próbálkozom.

A szobában egyedül vagyok. Elöttem a látható jegyek. Hallgatom a jól ismert ágendát és kitágul a szoba. Kinyílik a világ. Látom a padsorokat, látlak benneteket, érzem a közelségeket, hallom a jegyekért járulók lépteit. Ott vagyok és veletek vagyok. A kibertér a lelkemben megpróbálta kipótolni a hiányt. Ez van. Próbálta. Nagy kegyelem, hogy legalább ezt megadja nekünk a mi Urunk.

Amire készülünk, az Ünnepe már nincs olyan távol. Várjuk, hogy megszülessen, várjuk az örömhírt. Titkon valamennyien reménykedünk, hogy mint tékozló fiúk, mi is részesülhetünk szeretetében és kegyelmében. A három-egy Isten, a teremtő, szabadító, megszentelő Isten eljön közénk is és végig kísér az utunkon. Testvéreim adasson ez meg mindenkinek a Földön! B.T.

Légy készen!

Húsvét. Pünkösöd. Karácsony. Advent.

Tudnunk kell, hogy számunkra ez mind mit jelent.

Istent minden nap választani kell. Gyermeki hittel feléje indulni.

Őszinte szívvel eléje állni. Készen lenni!

Ő a tűzoszlop, fény és remény a sötétben,
keskeny út, hal és kenyér.

Szeretete végtelen, Kegyelme mindenhova elér.

Az erőtlennek erőt ad, a bátortalannak bátorságot,
az Istenfélőknek válaszokat.

Ő a tenger szétválasztója,
és szívünk, lelkünk megnyugtatója, áldott orvosa.

A böjt és az advent segít újra meg újra elérni az Urat.

Ahhoz, hogy használhasson bennünket az Úr Isten,
látnia kell, éreznie, hogy készen állunk arra, amit Ő ma nekünk ad.

Te készen állsz? Légy készen!

S az Úr Isten örökre veled marad.

Áldott ünnepeket!

Sz. E.

**Békés, Krisztus-központú ünnepeket és áldott új esztendőt kívánnak,
a Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség
lelkipásztorai és presbiterei!**

Kössön össze bennünket továbbra is, az Istenért emésztő tűz, az Ige és a Lélek!

Óvodaépítés

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség lelkipásztoraként tájékoztatást szeretnék adni Önöknek, a Kossuth utca 10. szám alatt folyó munkálatokról.

Amint az már sokak előtt ismeretes, több mint fél éves „kényszerpihenő” és újabb két beszerzési eljárás lebonyolítása után, új kivitelezővel (Bamax Work Kft), november elején folytatódhatott a Forrás Rákospalotai Református Óvoda építése.

„És vezérel téged az Úr szüntelen, megalégíti lelkedet nagy szárazságban is, és csontjaidat megerősíti, és olyan leszel, mint a megöntözött kert, és mint vízforrás, a melynek vize el nem fogy.” (Ézs 58,11)

Nagyon nehéz, tanúságos, sok feladattal tarkított időszak van mögöttünk, de immár nem hátra, csupán előre tekintünk. Hol tartunk most? Hogyan tovább? Szemeti Péter műszaki előkészítő beszámolójából kiderül:

„Karácsony előtt elkészítjük a szerkezetépítési munkák 95 %-át. Januárban megkezdjük a szigetelési, gépészeti és elektromos alapszerelési munkák kivitelezését.

Várhatóan január 20-a környékén az ácsmunka is beindul, az épületfedést február 20-ra tervezzük.

Esztrich és aljzatbeton márciusban készül el, ezzel párhuzamosan a Kossuth utca felőli külső nyílászárók és tető nyílászárók kerülnek beépítésre. Áprilisban a hidegburkolási, külső durva tereprendezés és közmű munkálatok kerülnek kivitelezésre.

Májusban terveink szerint az elmaradt külső nyílászárók elhelyezései és a közművek rákötései történnek meg.

Júniusban a felületképzési és külső kertészeti munkálatokat megindítjuk, amiknek a tervezett befejezési határideje július vége.

Augusztusban a melegburkolási, elektromos és gépész szerelvényezési és beüzemelési feladatokat végezzük el.

Augusztus végén és szeptember elején a pipere takarítást követően a műszaki átadás megindítását ütemezzük.”

Fontos információ az, hogy 4 csoportos Óvodánk kapuja – a korábbi tervek meghíúsulása miatt – csak 2022 őszén nyitja meg kapuit. Szeretettel szólítjuk meg mindazon már egyházhoz tartozó és még kereső családokat, akik szeretnék keresztyén értékrendet közvetítő, konzervatív, családias légkörben tudni gyermekeiket. A vegyes csoportokba nem csak a 3. életévüket éppen betöltő, hanem az ez idáig más intézménybe járó nagyobb gyermekek jelentkezését is várjuk.

Kérem, továbbra is hordozzuk imádságainkban közös ügyünket!

Hekli Katalin

Épül(j)...!

Advent van. Várakozási idő... Minden ember vár valamit, hívó és a lelkében még "Isten alakú úrral" élő egyaránt.

Ma az ünnep közeledtével kapcsolatban, a hittanos kiskamasz gyermekek a következő gondolatokat fogalmazták meg:

Várom, hogy

- édesapa velünk legyen karácsonykor, de tudom, hogy ez úgy sem következik be. (hivatásos katonaként Szarajevóban szolgál);
- 7 év után újra lássam a nagyszüleimet. Ehhez az kell, hogy nagypapa és édesanyja kibéküljenek, ugyanis már ennyi ideje nem beszélnek egymással;
- együtt legyen a család;
- újra olyan karácsonyunk legyen, mint 3 éve volt. Akkor még apa is velünk élt, utána váltak el a szüleim;
- békesség legyen, ugyanis ilyenkor mindig sok a veszekedés...

Megérintenek a válaszok. Feladatomra koncentrálni – írjak a 2020-as év zárásaként egy pár gondolatot az Óvodafejlesztési Projektiroda munkatársainak –, elkezdtem az ő képzelt feleleteiket felsorolni.

Várom, hogy legyenek... hibátlanok a tervek, eredményesek a beszerzési eljárások, sikeresek a kooperációk, megfelelőek a kivitelezők, együttműködők a megrendelők, befogadhatóak a számlák, hitelesek a statisztikák, betartottak a határidők, aláírhatóak a teljesítésigazolások, konstruktívak a munkamegbeszélések, hatékonyak a kollégák, rugalmasak a döntéshozók, őszinték a köszönömök... **Várom, hogy épüljön!**

Várom, hogy épüljön! – úgy vélem nem csak az ember, hanem az Isten mélyről jövő sóhaja is ez.

Várom, hogy az Óvodafejlesztési Projektiroda munkatársainak munkavégzésében, szavaiban, döntéseiben, gondolataiban ott legyen az ige kényszerítő ereje:

"Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá... amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által." (1Péter 2,5)

Különös gondolat ez: úgy várom az épülést, hogy közben magam is épülök. Nem le ☺, hanem lélekben, a Lélek által egyre feljebb!

Mert mint mindenütt, itt is igaz: *"ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői."* (Zsolt. 127,1)

Várom, hogy a 2021-es esztendőben is épüljön odaadó szakértelemmel, Isten dicsőségére, sok-sok református óvoda, s várom, hogy megízlelve a sokszor rejtőzködő Úr megtartó kegyelmét, épüljünk együtt lelkünkben mindannyian!

Hála és köszönet minden kapott segítségért, támogatásért, biztatásért!

Imádkozom azért, hogy Isten áldása hassa át adventi várakozásunkat, munkavégzésünket, pihenésünket, terveinket, s egész életünket!

A 2020-as esztendőben megkereszteltük:

Varga Zoltán és Sebők Rozália leányát *Anasztázia Edinát*;

Varga István és Szakács Jutka leányát *Zoé Renátát*;

Schmidt Zoltán és Laposa Viktória fiát *Eriket*;

Hajdú Kristóf és Felicides Bernadett leányát *Szófia Annát*;

Angus János Sándor és Bakos Adrienn fiát *Botondot*;

Gál Zoltán és Fidler Dominika leányát *Dóra Deát*;

Nagy István és Kiss Luca leányait *Szonját és Lénát*;

Kuszák Attila és Alekszi Barbara fiát *Ármit*;

Lázár Zsolt és Módra Erika fiát *Patrik Dávidot*;

Véninger Péter és Lengyel Boglárka gyermekeit *Annát, Lillát és Aladárt*;

Sztojka László és Hunyadi Julietta fiát *Lászlót*;

Erdei Loránd Ferenc és Czip Rita fiát *Levente Ferencet*;

Burbócs Vilmos és Sikora Klaudia leányát *Maja Ildikót*;

Lányi Miklós Emil és Lányi Tímea leányát *Záját*;

valamint *Lovászi Beatrix, Pappné Földesi Enikő* és *Suki Zoltán* felnőtt-konfirmáló testvéreinket.

„Növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen.”

(2Péter 3,18)

A 2020-as esztendőben, a feltámadás és az örök élet reményében búcsút vettünk:

Molnár László Sándor (73. életévében),

Táskainé Zoltán Ilona (54. életévében),

Parragh Endre Kálmán (91. életévében),

Kovács Miklós (49. életévében),

Simon Ferenc (79. életévében),

Hajdu Csaba (88. életévében),

Vincze Jánosné sz. Ványi Emma (82. életévében),

Somogyi Nándor Zoltánné sz. Robb Jolán (55. életévében),

Peti Lőrincné sz. Kis-Kulcsár Piroska (87. életévében),

Srankó Pálné sz. Csáki Erzsébet (95. életévében),

Hermann Ferencné sz. Homa Mária (94. életévében),

Titzné Túri Margit (90. életévében),

Kovács Endréné sz. Lintner Erzsébet (89. életévében),

Szakály Miklós (68. életévében),

Kovács Zoltánné sz. Balogh Jolán (95. életévében),

Rajna István (88. életévében),

Gyuriczky Ferencné sz. Krizsányi Judit (67. életévében),

Fási Sándor (81. életévében),

Simon István (77. életévében),

Hent Róza sz. Ladányi Róza (77. életévében),

Dr. Martos János (78. életévében),

Csató Gyula (76. életévében),
Szánti-Pintér Ottó (61. életévében),
Kun Józsefné sz. Zsóka Erzsébet (78. életévében),
Bíró Ida sz. Szilágyi Ida (66. életévében),
Kalmár Imréné sz. Hargitai Ilona (81. életévében),
Arató László Tamás (75. életévében),
Szepesy Sára (80. életévében),
Dr. Gregorits Ferenc József (78. életévében),
Juhász Tibor (86. életévében),
Nagy László (76. életévében),
Kalauz József (74. életévében),
Gabányi Gábor György (74. életévében),
Nagy Kálmánné sz. Balázs Julianna (76. életévében) testvéreinktől.

Az Úr adjon erőt és vigasztalást minden gyászoló Hozzá tartozónak!

„Így szól az Úr: Mint férfit, akit anyja vigasztal, akként vigasztallak titeket én, és vesztek vigasztalást!” (Ézsaiás 66,13)

A 2020-as esztendőben Isten szent színe előtt házasságot kötött:

Németh Tibor (ref.) és Bartha Éva (ref.);
Suki Zoltán (ref.) és Hámori Erika (ref.);
Székely Attila Csaba (r.kat.) és Somogyi Erika (ref.);
Csermák Gábor (r.kat) és Csizmadia Lili (ref.);
Alexi László (ref.) és Balla Katalin (ref.) testvérünk.

A mi Urunk adjon Jézus Krisztusba vetett hitet, egymás iránti tiszta szeretetet és hűséget a házaspárok szívébe.

„Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől; és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.”
(1Thessz. 5,23)

Rövid hírek

- Ügyeleti rend: Hétfő 9.00-12.00 óra,
Szerda 14.00-17.00 óra között.

A két ünnep között csak telefonos (06306261836 valamint a 06306908434) ügyeletet tartunk.

- Gyülekezetünk honlapja: www.rpovaros.hu Itt visszakövethetőek egyházközségünk igei alkalmai.

- Bankszámlaszámunk: CIB 10700457-43146002-51100005

- Kérjük, hogy akik szeretnének gyülekezeti híreinkről, alkalmainkról email-ben is értesülni, küldjenek egy levelet a rakospalotaovaros@gmail.com email címre.